

WYTYCZNE DLA AUTORÓW TEKSTÓW

1. Kursywą zapisujemy:

- tytuły książek,
- tytuły filmów,
- wyrazy obce zawarte w tekście polskim,
- wiersze i zagadki.

2. W cudzysłowie zapisujemy:

- cytaty,
- tytuły artykułów,
- tytuły czasopism,
- tytuły gazet.

3. W cudzysłowie pojedynczym ('...') zapisujemy:

- słowa lub sformułowania, których znaczenie wyjaśniamy (najczęściej w nawiasie po słowie obcym), np. **dragon** ('smok').

4. W cudzysłowie zwanym daszkami lub żabkami («...») zapisujemy:

- wyrazy lub sformułowania w cudzysłowie w ramach cytatu.

5. Tytuły książek i artykułów, które ukazały się po polsku, podajemy zawsze po polsku (tytuł pol. wydania) – i w tekście, i w przypisach.

6. W tytułach artykułów nie stosujemy znaków przestankowych typu kropka na końcu, chyba że jest to stylistycznie uzasadniony znak zapytania lub wykrzyknik.

7. Stosujemy zasady współczesnej pisowni:

- Wszystkie imiesłowy kończące się na -ąc, -wszy, -wszy oddzielamy przecinkami (wraz z towarzyszącymi im wyrazami, jakby były czasownikiem tworzącym zdanie).

8. Podpisywanie tekstu:

- W esejach autor umieszcza swoje nazwisko nad tekstem, w recenzjach – pod tekstem.
- Nie datujemy tekstów, chyba żeby miało to jakieś szczególne dla autora znaczenie (np. **pisane w Oksfordzie** albo gdy data jest bardzo odległa lub znacząca).
- Pseudonim umieszczamy po nazwisku i zapisujemy w cudzysłowie pojedynczym.

9. Przypisy:

- Znaczkę przypisów stawiamy przed kropką, przecinkiem itp., ale gdy dotyczy całego cytatu – po cudzysłowie.
- W przypisach umieszczamy (w takiej, a nie innej kolejności) – autora, tytuł (kursywą), nazwisko tłumacza (tylko w przypadku publikacji autorstwa J.R.R. Tolkiena), wydawnictwo, miejsce wydania, rok wydania, stronę. W przypadku książek zbiorowych: tytuł (kursywą), pod red. ..., dalej tak samo. W przypadku książek, w których w jednym tomie znajdują się różne utwory, kursywą zapisujemy tylko tytuł tomu – poszczególne jego części zapisujemy w cudzysłowie, chyba że cytujemy z wydania, w którym dany utwór był opublikowany osobno. A więc: autor, tytuł, z którego cytujemy (w cudzysłowie, np. „**O baśniach**”), [w:] tytuł tomu (kursywą – np. **Drzewo i liść**), dalej jak poprzednio. W przypadku artykułów z czasopism: autor, tytuł artykułu (cudzysłów), [w:] tytuł pisma (cudzysłów), numer pisma, rok, strona.
- Numery poszczególnych tomów podajemy po tytule głównym. Nie podajemy tytułów tomów. Por. przykład:

J.R.R. Tolkien, *Władca Pierścieni*, t. 2, tł. M. Skibniewska, Muza, Warszawa 2004, s. 120.

- Nie podajemy tytułów rozdziałów, numerów i adresatów listów itp.
- Nazwisko tłumacza podajemy tylko w przypadku książek autorstwa J.R.R. Tolkiena.
- Nazwę wydawnictwa podajemy w najkrótszej formie pozwalającej na jego identyfikację, np. **Muza**, nie „Warszawskie Wydawnictwo Literackie Muza S.A.”, **Zysk i S-ka**, nie „Zysk i S-ka Wydawnictwo”.
- Wyraz „strona” skracamy jako „s.”, nie „str.”. Nie stosujemy „podwojonego” skrótu „ss.”. Po skrótach „s.”, „t.” powinna wystąpić spacja.
- Zamiast imion podajemy zawsze ich inicjały. Gdy dwa lub trzy inicjały sąsiadują ze sobą, nie oddzielamy ich spacjami, np. **J.R.R. Tolkien**, nie „J. R. R. Tolkien”.
- Stosujemy wyrażenia „ibidem”, „idem”, „op. cit.”, zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami. Por. przykłady:

¹ **J.R.R. Tolkien, *Hobbit*, tł. M. Skibniewska, Iskry, Warszawa 1997, s. 50.**

² **Ibidem, s. 60.**

¹ **J.R.R. Tolkien, *Hobbit*, tł. M. Skibniewska, Iskry, Warszawa 1997, s. 50.**

² **Idem, *Silmarillion*, tł. M. Skibniewska, Amber, Warszawa 2006, s. 20.**

¹ **K. Wynn Fonstad, *Atlas Śródziemia*, Amber, Warszawa 2007, s. 25.**

² **J.R.R. Tolkien, *Hobbit*, tł. M. Skibniewska, Iskry, Warszawa 1997, s. 50.**

³ **K. Wynn Fonstad, op. cit., s. 55.**

- Na końcu przypisu stawiamy kropkę.

10. Tytuły książek Tolkiena zapisujemy następująco: *Władca Pierścieni* (oba wyrazy dużą literą), *Niedokończone opowieści* (drugi wyraz małą literą), *Księga Zaginionych Opowieści* (wszystkie wyrazy dużą literą)

11. Każdy autor tekstu jest swoim własnym redaktorem merytorycznym i po napisaniu tekstu powinien sprawdzić zapis nazwisk i tytułów w swoim tekście (chodzi zwłaszcza o zapisy nazwisk obcych i tytułów angielskich oraz pochodzących z innego języka – jako że autor artykułu jest najczęściej jedynym posiadaczem jakiejś książki, a więc tylko on może sprawdzić poprawność zapisu). Autor sprawdza też (po napisaniu) zgodność swojego tekstu z powyższymi punktami.

Autor powinien stosować też nazewnictwo z tłumaczenia Marii Skibniewskiej (z wyłączeniem uzasadnionych wypadków) i samodzielnie je sprawdzić. W razie wątpliwości dla ułatwienia pracy redakcji powinien nazewnictwo zostawić w oryginale i dołączyć do tekstu osobną listę takich nazw. Autor powinien też uwzględnić znaki diakrytyczne oryginału.

12. Przekazanie nam tekstu jest równoznaczne z akceptacją powyższych zasad.